

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput IV. Gregor. IX. a Barensi Archiepiscopo, & fratri Ioseph. monacho
Floren.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

l. si servus 50. §. i. & §. ii quis ante, ff. de suo docere. l. si servus 50. §. i. & §. ii quis ante, ff. de legare. i. Prosequuntur alias collusionis præsumptiones Anania in praesenti rubric. num. 4. Menochius d. præsumpt. 26. Barbola hic, num. 4.

10. I. Spoliare.) Consonant textus in cap. cum clericis. de past. cap. c. ium clericis 11. de censibus, id est perpetuo privare, cap. ad falsariorum, de crimine falso, cap. tua 11. de jurejur. Nec contrarium probat textus in cap. præterea, de censibus, si modò verbum illusorium, in eo accipias pro deceptione, non pro collusione. Hujus pœnae duplex ratio assignari valet: alia generalis, quam reddunt Glossa 1. hic, & Hostiensis num. 1. ne colludium

maneat impunitum, cap. si quem 1. 9. 3. quâ ratione colludentes alii pœnis afficiuntur, & detegentes collusionem præmium consequuntur, ut in l. 1. & per totum ff. hoc tit. 1. 8. §. 1. ff. de injus vocando l. 49. ff. de act. empti, l. sed adest 19. ff. locati, l. 8. §. 1. ff. mandati, l. 37. tit. 18. lib. 6. recopil. Alia ratio specialis assignatur ab Alexandro in finalibus verbis, in quibus illud notandum est, quod cum clerici succedere deberent, ex collusione præjudicium siebat Episcopo, ad quem ipsius beneficii collatio sovetabat; & etiam patrono, ad quem præsentatio pertinebat. Unde transactio in eorum præjudicium sustineri nequibat.

CAPUT IV.

Gregor. IX. a Barenſi Archiepiscopo, & fratri Ioseph. monacho Floren.

IN tantum clamor, qui ascendit contra b Acherontinum Archiepiscopum, invalescit, quod diffimulare ipsum ulterius sine scandalo non volumus, nec sine periculo tolerare. Et infra: Licet autem Sedes Ap. frequentibus clamoribus excitata, inquisitionem quorundam excessuum suorum duxerit committendam; propter c tergiversationes tamē ipsius (ut dicitur) eodem cum inquisitoribus, & examinatoribus collidente, nec non corruptis testibus, & inquisitoribus, ac examinatoribus supradictis, non solum prædicti excessus remanerunt hactenus incorrepti, verū etiam pejora prioribus committere non expavit. Et infra: Discretioni vestra mandamus, quatenus si de hujusmodi collusione, ac corruptione constiterit, ex integro super præmissis & aliis, alioquin super novis dumtaxat inquiratis, quæ videritis inquirenda.

NOTÆ.

a Barenſi.) Cùm Registro epistolarum Gregorii IX. careamus, integrum hanc epistolam dare non possumus. De Barenſi dicēscit jam nonnulla adduxi in cap. 16. de temp. ordin. & de Monasterio Florenſi egi in cap. 2 de summa Trinit.

b Acherontinum.) De Acherontina dicēscit nonnulla noravi in cap. 1.

c Tergiversationes.) De tergiversatoribus, & eorum pœnis egi in cap. licet, de accusat.

COMMENTARIUM.

1. EX hoc textu, & ex cap. 1. & 2. hoc tit. sequens deducitur assertio: *Ab soluto de criminibus illicatis per collusionem facta, etiam præcedente partium transactione, non impedit judicem punire, & inquirere idem delictum.* Probat eam textus in l. 1. C. de advocat. diversi. judic. l. 7. C. quando provocare, l. 1. §. prævaricatorem, ff. ad Turpil. l. 4. l. Imperatores 24. l. ejus qui 29 ff. de jure fisci, l. 3. §. statamen, ff. de libero homini exhib. L eum qui 30. §. in popularibus, de jurejur. l. 3. l. 4. §. u. l. adulter. 19. §. final. l. quinque 31. l. questione 40. final. ff. ad leg. l. 1. de adulter. l. minor. 18. §. 1. ff. de minor. l. 7. §. si dolo, ff. de dolol. ita demum 31. ff. de recept. arbitr. l. 11. C. de accusat. l. 3. ff. de prævaricat. l. 4. §. si idem, de accusat. l. denunciaff. 17. §. queritur ff. ad leg. l. 1. de adult. l. 1. C. si adver. us sicut, lib. 10. l. servos 65. §. cum Prator ff. ad Trebel. l. si Prator. 65. vers. Marcellus. ff. de judicis. l. 1. ff. de bonis eorum. cap. licet, vers. Cùm igitur, de simon. Illustrant ultra congettus à Barbola in praesenti, Gamma decis. 53. Duarenus ad tit. ff. de prævaricator. Martinus Delrio in l. transfigere, num. 58. C. de transact. Covarr. lib. 2. var. cap. 10. num. 5.

Morla in tempor. tit. de transact. in prelud. num. 47. Mastrillus de Magistrat. lib. 6. cap. 9. Angitianus lib. 2. de legibus, cap. 7. nu. 10. Carpzovius qq. crimin. q. 48. Ant. Matthæus de crimin. ad l. transact. C. de transact. num. 7.

2. Sed Hæc assertio difficultis redditur sequenti juris consideratione. Judicis sententia absolvitoria Impugnado tollit crimen, ut semper obster quomodo natura aliis eundem reum repertere possit. *L. ingenuum tradita* 25 ff. de statu hominum, l. si cuiq. §. iisdem, ff. de assertio accusat. latè probavi in cap. de his, de accusat. Igitur eti per collusionem sententia lata sit, amplius de eo crimine agi non potest. Augetur primò hæc dubitandi ratio ex eo, nam ignoscendum est ei, qui qualiter qualiter sanguinem suum redemptum voluit, l. 1. ff. de bonis eorū, qui ante sent. Igitur compositione facta cum accusatore, accusatus qui hoc modo sanguinem suum redemit, accusari, vel inquiri de eodem delicto non potest. Augetur secundò hæc difficultas ex eo, nam abolitione sponit crimen l. 1. C. de generali abolit. Igitur multò magis compositione facta cum accusatore crimen extinguitur. Tandem augetur eadem difficultas ex eo, nam transactio non minorem autoritatem habet, quam res judicata, l. non minorem 20. C. de transact. l. 2. ff. de jurejur. sed per sententiam absolvitoriam omnino tollitur crimen, ut proximè probavi: igitur & transactio omnino tollitur.

3. Quâ dubitandi ratione non obstante vera est prælens assertio, pro cuius expositione sciendum Collusio est, verbo collusionis frequenter uti utriusque iuris conditores, ut constat ex juris locis supra ad ductis, in quibus aliquando appellatur collusum, ut in l. si procuratorem 8. §. 1. ff. mandati: aliquando colludium, cap. si quem pœnituerit, 2. qu. 3. Majoranus in novel. de Episc. judicis. Marcellinus lib. 18. tit.

*tit. 30. Symmachus lib. 1. epist. 86 & lib. 3. epist. 52. & lib. 4. epist. 20. & 50. & lib. 10. epist. 35. in edito Theodorici, cap. 114. notavit Savarus ad Sidi-
nonium lib. 1. epist. 2. verbo Collodium. Et collusio ita communiter definitur, ut sit, *inter actorem*, & *creum fraudulenta, & latens conventio*. Sylvester verbo Collusio, Gigas, de pensionibus q. 42. num. 3. vel ut inquit Cujacius, & Gothofredus ad tit. ff. de collus. detegend. collusio est sub specie li-
tis lusus, metaphorā sumptā à rebus ludicris, ut cùm quidam non jure, armisque contendant, sed leviter, & ludicer. Virgilius ad res ina-
nes, & frivolas vocem hanc transtulit lib. 1. Georgic.*

Aut summā, nantes in qua colludere plumas. Unde teste Hothomano de verbis juris, colludere dicuntur, qui quod ex animo facere videntur, id dissimilat, & fictè agunt inter se, aliorum sensibus illudentes. Unde collusio dicitur fictio in l. 1. §. accusantur, ff. ad Syllan. & colludentes lusori agere in l. si servus 50. §. 1. ff. de legat. 1. seu prolatorio iudicio, l. si prolatorio 19. ff. de ap-
pellat. ubi notavit Gothofredus, Alciatus lib. 4. pareg. cap. 24. Inde est, quod collusio etiam vo-
catur illusio, cap. præterea 8. de censibus, Cle-
ment. 1. de renuntia, quamvis in Concilio Lateran.
ex quo transscriptus est textus in d. cap. præterea,
loco verbi Lufione, legatur collusio, quod magis placet Antonio Augustino. Sed nihilominus
verbū illusio, extat in prima collectione, & il-
lud agnoscamus Innocentius & Hostiensis ibi, num.
1. Ex eadem ratione prævaricatores, qui translati-
mē munere accusandi defunguntur, proprias pro-
bationes dissimulando, & falsas rei excusationes
admittendo, dicuntur colludere in l. 1. §. prævari-
catorum ff. ad Turpil. 7. §. penalt. ff. de dolo, l. 3.
ff. ad leg. Iul. de adul.

4.
*Per col-
lusio-
nem ge-
cta in-
firman-
tur.*
Deinde sciendum est, per collusionem gesta re-
scindi, & infirmari, veluti sententia, quā quis
cum esset servus, vel libertus, per collusionem
cum domino, vel patrono factam, fuit inge-
nuus pronunciatus, ut constat ex l. 1. & per to-
tum ff. hoc tit. ad quam speciem spectant textus
in l. 1. & 2. ff. de jure aureor. annul. l. qui de liber-
tate 29. §. ult. ff. de liberali causa, l. 2. §. final. ff. si
libertus ingenuus, l. Divi 27. ff. de liber. causa, quo
causa perinde inefficax est sententia, ac si nulla res
judicata intervenisset, l. cum non justo 3. ff. hoc
tit. l. Praes 5. C. de pignor. Covar. prædictar.
cap. 23. num. 5. Tiraquel. de nobilit. cap. 37. num.
4. Faber lib. 19. conject. cap. 4. Item & calu, quo
haeres ab eo, qui de inofficio agebat per col-
lusionem in fraudem legatariorum, vel liberta-
tum, vietus fuit, quia tunc licet legataris, &
illis quibus libertas relicta est, causam agere
apud judicem, qui de testamento cognoscit, vel
ex rescripto Divi Pii appellare, ut sententia re-
scindatur, l. à sententia 5. si haeres, l. si prola-
torio 14. ff. de appellat. l. si suspecta 27. ff. de in-
offic. testam. l. si heraus 50. §. si quis ante ff. de
legat. 1. l. si haeres 19. C. de testamentar. manumiss.
Et generaliter sententia per collusionem prolata non præjudicat, l. Arianus 27. C. de liber. causa,
l. Praes 5. C. de pignor. ubi Cujacius exponit le-
gen penultimam, ff. de rejudic. l. 4. §. item si
emper, ff. de appellat. l. 3. ff. de pignor. l. quam-
vis 19. C. ad leg. Iul. de adulter. l. si pariter 9. ff. de
liber. causa l. si creditores, ff. de privileg. credit.
l. Paulus 29. ff. de procurat. l. si cum uno 22. ff. de
except. rejudic. l. 12. C. de testament. manumiss

iuncta l. 2. Cod. si quis omis sā causā, l. 7. §. procura-
tor, ff. pro empore l. 1. §. 14. ff. ad Syllan. Illustrant
Cujacius libr. 2. observ. cap. 7. & lib. 16. cap. 32. &
lib. 20. q. Papin. in l. 3. ff. de pignor. Valentia tom.
2. illustr. tract. de rejudic. Item quādā adeō adēt col-
lusio, in contractu emptionis, rescinditur vendito
per in integrum restituitionem, l. si res 44. ff. de
minor. l. ultim. Cod. si adversus sīcum: vel proper
dolum, & fraudem datur actio, l. Iulianus 12. §. si
quis collidente, l. qui per collusionem 49. ff. de a-
ction. empti, l. sed addes 19. ff. locati, l. si procura-
tore 8. §. 1. ff. mandati, l. & eleganter, s. dolo, ff.
de dolo, l. qui fundum 7. §. procurator, ff. pro em-
ptore, l. final. ff. si vendit. pignor. agatur, l. 3. Cod.
de jure fisci l. 7. Cod. de distract. pignor. l. 27. Cod.
de evit. l. si quis 34. ff. de procurat. docent Cui-
jac. int. 7. §. si dolo, ff. de dolo. Faber libr. 12. con-
ject. cap. 10. Donellus in l. 2. Cod. si propter public.
penit. Similiter iurifundum delatum per collu-
sionem non obstat, l. eum qui 30. §. in popularibus,
ff. de jurejur.

His suppositis appareat jam ratio presentis al-
legationis; nam cū sententia per collusionem pro-
trahit nulla sit, qui mediante collusione obtinuit sen-
tentiam abfūtoriam à crimine, quod verè perpe-
ciderat, denū accīsi potest, & super eodem ratiō-
nē delicto inquire, quoniam talis absolutio fuit fra-
duleter obtenta, cap. si quem paniteret 2. quæst. 3.
ne ex malitia sua commodum reportet, contra le-
gem 1. ff. de dolo. Accedit, quod delicta undecun-
que claruerint, sunt punienda, cap. ecce 2. quæst.
3. quia interest Reipublica delicta nocentium non
manere impunita. l. 5. ff. de pacif. dot. l. juris 7. §. si
pacif. car. ff. de pacif. l. ita vulneratus 51. §. estimatio,
ff. ad leg. Aquil. l. 9. §. quod illicet ff. de public.
iudic. Mannerent autem impunita, si collusione
facta inter accusatorem, & accusatum non licet
judici super eisdem criminibus inquire. De-
inde nam licet iure civili super delictis capitali-
bus licerat transfigere, l. transfigere, Cod. de trans-
f. ratiō. tamen cū iure canonico delicta capitalia
non sint, cū Ecclesia poenam sanguinis non ir-
roget, ut probavi in cap. sententiam, ne clerici,
vel monachi, cap. 1. de calum. transfigi de deli-
ctis non potest, ut probat Padilla indit. l. trans-
figere, num. 36. Didacus Perez in l. 2. iii. 1. libr.
8. ordin. Valeron. de transact. lib. 3. cap. 5. num. 32.
Igitur non obstante compositione, seu transactio-
ne facta inter accusatorem, & accusatum, iterum
judex inquire potest super eodem delicto. Dein-
de, nam licet iure communi attento, conventione
facta inter accusatorem, & accusatum non pos-
sit judex pro vindicta publica poenam ordinariam
infligere, l. 22. tit. 1. partit. 7. potest tamen ex-
traordinariam imponere, ut probat Valeron dicit,
quæst. 5. num. 11. Unde recte in presenti docetur,
collusio facta inter accusatorem, & accusatum,
etiam præcedente translatione posse judicem su-
per eodem delicto inquire. Huic rationi ad-
jungenda sunt alia, quæ adduxi in cap. de his, de
accusat. ubi de hac absolutione per collusionem
facta exposui difficulta loca Suetonii, & Hermo-
genis.

Nec obstat dubitandi ratio supra expensa, de-
ducta ex l. 7. §. iisdem, ff. de accusat. Nam prin-
cipium illud procedit quando sententia ritè, & visu
legitimè prolata est; non verò per collusionem, dabi-
lissimata compositione inter accusatorem, & tandem
accusatum. Nec obstat augmentum ipsius dif-
ficultatis deductum ex leg. l. ff. de bon. eorum,
quia

quia verum est, ignoscendum esse ei, qui sanguinem suum redemptum voluit. Sed hoc procedit ex Senatus consilio pro convicto habeatur, non vero in pena omnino immunitus sit. *L. ult. ff. de praevaric. Nec obstat argumentum deductum ex exceptione sententiae & transactionis, quia licet verum sit in pluribus exequari transactionem rei judicata, quia hec temere rescindi potest; etiam certum est, non in omnibus comparari cum de criminibus capitalibus judicari possit, transigere vero non possit. Unde quid mirum, quod sententia iudicis tollat crimen, non autem transactionem, ut docuit Ant. Matthaeus de criminis ad tit. 43 Digestor. tit. 19 cap. 7. nam. 7. Nec obstat, quod de abolitione criminis dicebanus, quia verum est abolitione crimen sopia, ut probavi in dict. cap. de his, de accusat. non autem perimi. Unde similiter licet transactione sopia sit crimen quoad transigentem, tamen quoad alios non perimitur, unde formari potest inquisitio a iudice ex officio.*

S. Tradit. in l. in illis verbis: Proinde si per collusione cum adulterio, tunc constitueri, fuerit que absolutus, dedit mulieris final. adulterio. (0).....

TITULUS XXIII.

De delictis puerorum.

CAPUT PRIMUM.

Gregorius.

Pueris grandiusculis ^b peccatum nolunt attribuere quidam, nisi ab annis XIV. cum pubescere ceperint: quod merito crederemus, si nulla essent peccata, nisi quae membris genitalibus admittuntur. Quis vero audeat affirmare, ^d furta, mendacia, ^f perjuria non esse peccata? At his plena est ^e puerilis ^aetas, quamvis non in eis ita, ut in majoribus punienda videantur.

NOTÆ.

l. **G**regorius.] In prima collectione, sub hoc tit. cap. 1. legitur tantum Augustinus, nullibet item exprimitur, cuius Gregorii, vel Augustini sit praesens textus, nec ubi reperiatur, ut jam notavit Ant. Augustinus in presenti. Existimat aliquando utramque inscriptionem refinendam esse, legique deberet Gregorius Augustino, ut in cap. 1. de majori. ^a obed cap. 1. dist. 5. Et ita in praesenti propone responsum D. Gregorii Magni ad consultationem Augustini Anglorum Episcopi, licet illud non extet inter responsa ipsius Gregorii, quæ extant ad calorem epistolatum ipsius, de quibus jam nonnulla adduxi in dict. cap. 1. de majori.

2. **b** Peccatum.] Peccarum definitur à Gratiano in fine 15. quest. 1. voluntas retinendi, vel consequendi quod justitia verat, & unde liberum est absistere. Covarr in cap. alma, 1. part. §. 10. n. 10. de sent. excom. ait: Est aversio à Deo, & conversio ad creaturas. Unde dicitur in c. final. de prescript. quod omne quod non est ex fide, peccatum est; hoc est ex conscientia. In praesenti peccatum omne delictum significat, juxta rubricam ibi, de delictis:

DD. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

at delictum communiter privatim tantum noxam significat, scilicet qua privatim quisquis laeditur, veluti per furum, mendacium, perjurium, injuriam, & cetera similia: in quo differt à crimine, quia criminis appellatione capitalis, fraus intelligitur, quâ Republica laeditur, veluti homicidium, falsitas, adulterium, & similia: quæ differentia indicatur aperèt, in l. quis sit fugitivus, §. noxas, ff. de adilit. edit. 1. alind 13. in fine, ff. de V.S. Hac ratione in Pandectis titulus de privatis delictis secernitur à titulo de extraordin. crimin. & à titulo de publici iudic. Aliquando tamen hæc duo confunduntur, & crimen significat privatum delictum, l. 1. §. ult. ff. de penit.: & delictum etiam pro crimine ponitur in l. 1. ff. de legibus, dicta, alind §. 1. & hoc modo sumitur in praesenti textu, in quo agitur de delictis carnis, de furto, & perjurio: & in cap. 1. 49. dist. cap. exigunt 18. 1. quest. 7. cap. 3. 16. quest. 3. cap. quod quidam 97. §. 1. cœci. 1. quest. 1. cap. olim 14. vers. Quod si alius, de privil. regul. l. delictum 7. 6. de R. I. lib. 6. cum 19. 2. 3. quest. 4.

c Pubescere.] De pubertate, tam viorum, quam femininarum, egi in cap. 2. de despons. impub.

L. I. d Furta.]